אמרי שפר — פרשת חיי שרה

ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וירא והגה גמלים באים גו' ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפול מעל הגמל גו'. לכאורה יש לדקדק מה משמיענו הכתוב בענין הגמלים מה שהוא ראה גמלים באים והיא נפלה מן הגמל מה פועל יוצא לנו מזה. ונראה כי עיקר כוונת אברהם אבינו ע"ה הי' מה ששלח את אליעזר ליקח את רבקה לבנו יצחק לפי שראה בנבואה שמדת יצחק הי' מצד הגבורה והפחד ומדת רבקה הוא לגמול חסד ובהזדווגם יחד יומתקו הדינים כידוע ולכן עשה אליעזר את הסימן כשבא אל הבאר שאם יראה איזה נערה שתגמול חסד עמו היא האשה אשר הוכיח ד' לבן אדוני, וזה שאמר ג"כ ללבן ובתואל אם ישכם עושים חסד ואמת עם אדוני כו'. וזה שאמר הכתוב וישא יצחק את עיניו וירא והנה גמלים באים מלשון גמילות חסדים ר"ל שראה שרבקה היא גומלת חסד אמנם ידוע כי דרך הצדיקים אם הוא רואה איזה מידה טובה מחבירו הנעשה באהבה ובדביקות אזי הוא נופל ממדרגתו ונכנע אל אותו הצדיק כמו שכתב אדמ"ו הרב הקדוש מוהר"ם זללה"ה על פסוק ויאמר יצחק אל אברהם אביו כו' ע"ש. וכך הי' המעשה ג"כ כאן ביצחק ורבקה כי באותו פעם הי' יצחק בדביקות גדול ע"י מידתו הק' שהוא פחד יצחק כמו שאומר הכתוב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב ואמרו חז"ל שבאותו שעה תיקן תפילת מנחה ובודאי באותו שעה הי' דבוק מאד בעולם העליון לכך נאמר ותרא את יצחק ותפול מעל הגמל ר"ל ע"י שראתה אותו בגודל מעלות מדתו הקדושה שהוא הפחד והיראה נפלה היא ממעלת הגמילות חסד שבה ר"ל שלא היו מעשי' נחשבים לכלום בעיניה נגד המעלות של יצחק הצדיק ותאמר אל העבד מי האיש הלזה כו':